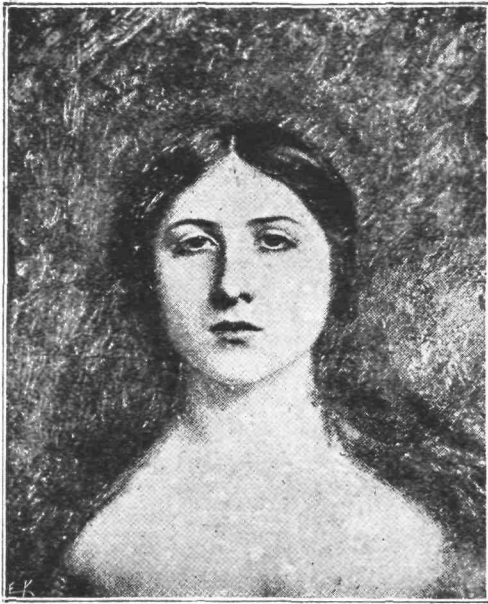

E. FRIANT

Παρθενία

μῆς αὐτῆς ὁ Σολωμός, ὅστις ἦτο ὄντως ποιητής, ἐν τῇ ἐποχῇ δὲ ἐκείνῃ ὁ μέγας ἀξίος ποιητής. Ἡ Ἰταλικὴ ποίησις βεβαίως ἔσχε σπονδαίαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν, ἀλλ' ἡ ἐπίδρασις αὕτη δὲν ἐμείωσε τὸν Ἑθνικὸν χαρακτήρα ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ. Διὰ τὸν Σολωμὸν θὰ γραφῇ ἀργότερα ἡ ἀληθὴς κρίσις, διότι οἱ σημερινοὶ ὑμνῶνται αὐτοῦ δὲν εἰσὶν ἀντάξιοι τοῦ ποιητοῦ. Σήμερον χειροκροτεῖ πᾶς Ἑλληὴν τὰ ἀποκαλυπτήρια καὶ ψάλλει πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ τὴν Ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία

Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά

χαίρει καὶ αὕτη τὸν ἐμπνευσμένον ὑμνωδόν
της...

Ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει ἐδημοσιεύθη ἄρθρον
περὶ μιᾶς μεγάλης ιδιοφυΐας ἥτις ἐδύνατο ἐν αὐτῇ

τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡτικῆς ἐπὶ
γῆ εἰς τὸ ἴδιον λογικόν
της: τοῦ Χαλεπᾶ. Καὶ
ἀναμνησχομαι ἐπὶ τῇ
θλίβεσθαι ταύτην εὐκαιρίᾳ
τοῦ Μουσείου τῆς νεωτέρας
ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, τὸ
ὁποῖον ἐκτείνεται καλλι-
μάγαρον πέραν τῶν στυλ-
ῶν τοῦ Ὀλυμπίου καὶ
τῶν βαθράκων τοῦ Ἰλυσ-
σοῦ. Ἐκεῖ, ὅπου θάλλει ἡ
κυρίαρχος καὶ κλαίει ἡ
ἰτέα. Διότι ἀναμνησθῶς
τὸ Ἀ. Νεκροταφεῖον Ἀθ-
ηνῶν ὑπὲρ ἑξῶς διὰ πο-
λοὺς γλύπτας μας, ἔχουν
δὲ ἀναστηλωθῇ ἐν αὐτῷ
μνημεῖον τιμῶντα ἀληθῶς
τὴν νεο-ἑλληνικὴν γλυπτι-
κὴν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς εἰσό-
δου, ὁ Χαλεπᾶς μὲ τὸ
μνημεῖον τῆς Ἀφροδίτης
μᾶς διδοὶ ἓνα τέλειον τύ-
πον κλασικῆς ἀπλότητος.
Ὁ παρθενικὸς αὐτὸς τύ-
πος εἶνε τὸ ὡραιότερον
προτύπων τῆς τέχνης
τοῦ νεκροταφείου. Εἰς ἑ-
κάστον σχεδὸν βῆμα ἀνὰ
τὰς πενήκοντα καὶ σικεῖρας
ἀτραπούς, — ἰδίως περὶ
τὰ κεροτάφια Τσιτσα καὶ Κορνή, καὶ βορειοα-
νατολικῶς ἀπὸ τοῦ μνημείου Σχλημᾶ — καὶ ἐν
ὑψοῦται μνημεῖον ἡ νεωτέρα γλυπτικὴ καὶ
μαρμαρογλυφία ἔχουν ἀποταμιεύσει ἐκεῖ ἀρχετὰ
ἐνδυνειδῆτορ ἐργασίας, ἀπὸ τοῦ Φυτάλη, τοῦ
Χαλεπᾶ, τοῦ Βιτσόρη γλύφαντος τὸν ὡραῖον
ἐκείνον ἄγγελον, μέχρι τοῦ Βρούτου, τοῦ Φι-
λιππότου, τοῦ Σώχων, τοῦ Δημητρίου.

ΝΥΞ Σ. Ε.

ΦΛΩΡΑ.

II συνωμοσία τῶν γραμμάτων